

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010489
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518010489.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. marca 2019 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom a obžalovaného Q. Q. v trestnej veci obžalovaných

1/ V. E.,

nar. XX.XX.XXXX v Q., trvalé bydlisko W. I., J. č. XXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

2/ Q. Q.,

nar. XX.XX.XXXX v I., trvalé bydlisko O. pod X. č. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Sučany v inej trestnej veci,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 15T/104/2018 zo dňa 18.12.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného Q. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/104/2018 zo dňa 18.12.2018 boli obžalovaní uznaní vinnými: obž. V. E. v bode 1) z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), c) Tr. zák.; obžalovaný V. E. v bode 2) zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák.; obžalovaný Q. Q. v bode 2) zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. vo forme účasti (pomoc) podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na skutkovom základe, 1) obž. V. E. v W. I., v Q. a na iných miestach v okresoch K. Q. K. B. a Q. asi od polovice mesiaca jún 2018 do 7.8.2018 opakovane volal a písal správy z telefónneho čísla XXXX XXX XXX poškodenej V. B. na jej mobilný telefón s číslom XXXX XXX XXX, a to proti jej vôli, pričom sa dožadoval jej prítomnosti, pýtal sa kde je, čo robí, vulgárne jej nadával, pričom v čase od júla 2018 komunikácia prešla aj do vyhrážok, keď obž. V. E. opakovane posielal správy poškodenej V. B., v ktorých jej striedavo písal, že ju ľúbi a zároveň sa jej vyhrážal zabitím, zbitím, dolámaním rúk, rozbitím telefónu a neustále sa jej pýtal, kde sa nachádza a s kým je, pričom jej okrem iného písal výhrážné správy dňa 1.8.2018, v ktorých jej hrozil zabitím, zbitím, opakovane jej písal,

že ju ľúbi, plače za ňou, v dňoch 2.8.2018 až 6.8.2018 jej písal správy, že ju zoberie so sebou a keď ju nebude mať on, tak ju nebude mať nikto, dožadoval sa komunikácie a stretnutia, hrozbami sa domáhal osobného stretnutia, nech mu zavolá, lebo to nedopadne dobre, vulgárne jej nadával a dňa 6.8.2018 jej aj z ďalšieho telefónneho čísla XXXX XXX XXX posielal správy, v ktorých jej vulgárne nadával, písal jej, že ju ľúbi, chce byť s ňou, kde je a aby s ním komunikovala, lebo jej rozbije telefón, že sa k nej bude správať ako ku kurve a že sa čoskoro uvidia, pričom len v období od 30.7.2018 do 7.8.2018 poškodenú kontaktoval hovormi a SMSkami celkovo 74-krát, čím poškodenej V. B. závažným spôsobom zhoršoval kvalitu jej života a znepríjemňoval jej ho a zároveň u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie; 2) obž. V. E. a obž. Q. Q. dňa 1.8.2018 v čase asi po 05.30 hod. spoločne prišli do obce V. osobným motorovým vozidlom zn. Q. V. A.: K., ktoré vlastní obž. Q. Q. a ktoré viedol ako vodič obž. Q. Q., kde zastavili pred spoločnosťou I. a čakali, kým pôjde z práce poškodenej V. B., pričom v čase asi o 06.05 hod., ako poškodenej V. B. vyšla pred budovu spoločnosti I., kde jej skončila nočná zmena, obž. V. E. vystúpil z uvedeného vozidla a pred spoločnosťou I. išiel k poškodenej V. B., skríkol na ňu, aby stála, chytil ju za rameno a kričal, aby mu povedala, s kým bola, a nech ide do uvedeného vozidla, pričom poškodenej sa mu snažila vytrhnúť, čo sa jej nepodarilo, obž. V. E. začal poškodenú udierať do hlavy a iných častí tela, pričom jej vulgárne nadával, popritom obž. Q. Q. podišiel s vozidlom do bezprostrednej blízkosti obž. V. E. a poškodenej, následne obž. V. E. poškodenú proti jej vôli vtiahol do uvedeného vozidla na zadné sedadlá a sadol si k nej, na čo obž. V. E. povedal obž. Q. Q., aby zamkol dvere centrálnym uzamykaním, čo obž. Q. Q. aj urobil, po čom hneď obž. Q. Q. ako vodič uvedeného vozidla odišiel vozidlom preč spred priestorov spoločnosti I. smerom na V. a vozidlo viedol podľa pokynov obž. V. E., proti vôli poškodenej ju obaja obvinení viezli v tomto vozidle, následne zastavili s vozidlom pri pekárni na Q. ulici v Q., kde poškodenú proti jej vôli držali vo vozidle približne do 07.15 hod., pričom počas toho, ako bola poškodenej v uvedenom vozidle, obž. V. E. opakovane kričal po poškodenej, ktorá vedľa neho sedela, že mu hrozne ublížila, kde bola, že ju ľúbi a nech ho neklame, pýtal sa jej, s kým spala, opakovane ju fackoval a udieral.

Boli za to odsúdení: obžalovaný V. E. podľa § 183 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. § 37 písm. m) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 3 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd zároveň obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou; obžalovaný Q. Q. podľa § 183 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním napadol v časti výroku o treste obžalovaný Q. Q.. Odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, túto úprimne oľutoval a vyhlásil na hlavnom pojednávaní vinu podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Okresný súd tieto fakty nepremietol do rozhodovania o výške trestu. Aj samotná poškodenej uviedla, že obžalovaný Q. jej nespôsobil žiadne zranenia. Zdôraznil tiež nepriaznivý zdravotný stav obžalovaného, keďže má močový vývod, mohol mu súd uložiť podmienčne odložený trest, ktorý by zabezpečil nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Odvolanie podal aj prokurátor a to v neprospech oboch obžalovaných proti výroku o treste.

U Y. E. prokurátor namietol nepoužitie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a nepoužitie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. Obžalovaný spáchal tri trestné činy dvoma skutkami, z toho jeden je zločin a dva prečiny. Zo žiadneho ustanovenia Trestného zákona nevyplýva, že by nebolo možné aplikovať § 37 písm. h) Tr. zák. a súčasne aj § 41 ods. 2 Tr. zák. Následne príde u obžalovaného E. k prevahe príťažujúcich okolností, a preto je na mieste aj použitie § 38 ods. 4 Tr. zák. Keďže je tu dôvod na aplikáciu § 41 ods. 2 Tr. zák. súd sa mal vysporiadať s tým, či by súčasné použitie týchto ustanovení bolo neprimerane prísne. Zdôraznil, že aplikácia ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák. mala praktický význam pred vydaním nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z. z., teda nič nebráni aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák.

Odvolaie prokurátora ohľadom obžalovaného Q. Q. bolo zdôvodnené tým, že prokurátor nesúhlasí s priznaním mu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a s aplikáciou ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. Konanie obžalovaného totiž nepovažuje prokurátor za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. Hoci v prípravnom konaní obžalovaný usvedčoval obžalovaného E., sám sa v plnom rozsahu k trestnej činnosti nepriznal, najmä, že sa vopred s E. dohodli, že obmedzia osobnú slobodu poškodenej. Z uvedeného ich však jednoznačne poškodená usvedčila. Navyše je naloženie poškodenej do vozidla zachytené kamerovým záznamom spred firmy I.. Samotné vyhlásenie o vine neznamena automatické priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr.zák. Vyhlásením o vine sledoval obžalovaný Q. svoj vlastný záujem na uložení čo najnižšieho trestu. Tvrdenie súdu, že týmto vyhlásením obžalovaného donútil tento urobiť vyhlásenie o vine aj obžalovaného E. možno vyhodnotiť ako špekulatívne. Skutočné napomáhanie v objasňovaní trestnej činnosti spočíva v objasňovaní konkrétnych okolností stíhaného skutku, a nie v procesnom vyhlásení. Citoval stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj/55/2016, má však za to, že vyhlásenie o vine neznamena tiež automatickú aplikáciu § 39 ods.2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. Súd preto dostatočne nevysvetlil jeho aplikáciu zohľadniac osobu obžalovaného, celkové okolnosti skutku - jeho závažnosť, či znalecký posudok z odvetvia psychiatrie. K. preto zrušiť rozsudok vo výrokoch o trestoch uložených obžalovaným a uložiť im: - obžalovanému E. podľa §§ 183 ods.2, 41 ods.1, ods.2, 38 ods.4, 36 písm. l/, 37 písm. h/,m/ Tr.zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, so zaradením do minimálneho stupňa stráženia, - obžalovanému Q. podľa §§ 183 ods.2, 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. m/ Tr.zák. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň sa prokurátor vyjadril k odvolaniu obžalovaného Q., ku ktorému uviedol, že ho považuje za neopodstatnené, vzhľadom na dôvody uvedené v odvolaní prokurátora. Je treba zdôrazniť, že obžalovaný Q. si v súčasnej dobe odpykáva nepodmienečný trest odňatia slobody za inú jeho trestnú činnosť. S poukazom na jeho osobu preto nie sú splnené podmienky na podmiennečné odloženie trestu odňatia slobody. Jednak s poukazom na jeho trestnú minulosť, ako aj na jeho osobu, či závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie. Navrhol preto odvolanie obžalovaného Q. zamietnuť ako nedôvodné.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný Q. prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že argumenty prokurátora o nesprávnej aplikácii ustanovenia § 39 ods.2 písm.d/, ods.4 Tr.zák. považuje za neopodstatnené a irelevantné. Poľahčujúce okolnosti svedčia v prospech obžalovaného. Súd ich aplikoval správne. Náležite súd právne svoje rozhodnutie aj odôvodnil. Navrhol preto odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný Q. Q. požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhol obžalovaný Y. E. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolaniu podriadeného prokurátora vyhovieť, a odvolanie obžalovaného Q. zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolaie súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného Q. Q. a prokurátora nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenia oboch obžalovaných o tom, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

K napadnutým výrokom o trestoch odňatia slobody uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. V prvom rade správne súd prvého stupňa zohľadnil vyhlásenia o vine, ktoré dali obaja obžalovaní, a ktorým získali významnú poľahčujúcu okolnosť, hoci súd prvého stupňa túto obž. Y. E. nepriznal.

Na strane druhej je však potrebné prisvedčiť odvolacím argumentom prokurátora uvedeným v odvolaní podanom čo do výroku o trestoch oboch obžalovaných. U obžalovaného Y. E. prokurátor správne namietal nepoužitie príťažujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 37 písm. h/ Tr.zák. teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Obžalovaný E. celú trestnú činnosť organizoval a riadil, táto trestná činnosť bola navyše podmienená jeho vzťahom k poškodenej. Nemožno však súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že je vylúčená súčasná aplikácia ustanovenia § 38 ods. 4 Tr.zák. a ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. Najmä za situácie, keď asperačná zásada nebola použitá v tom zmysle, že by sa obžalovanému E. ukladal trest odňatia slobody v podľa § 41 ods.2 Tr.zák. vo zvýšenej trestnej sadzbe / zvýšenie o jednu tretinu/.

Odvolací súd takéto pochybenie súdu prvého stupňa však nenaprával, pretože by nedošlo k zmene pomeru pohľadujúcich a príťažujúcich okolností po priznaní príťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr.zák. obžalovanému E.. Súd prvého stupňa mu totiž opomenul priznať pohľadujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr.zák.. Pri správnom priznaní pohľadujúcich a príťažujúcich okolností by bol teda pomer týchto vyrovnaný, a nijako by to neovplyvnilo trestnú sadzbu, podľa ktorej bol ukladaný trest odňatia slobody obžalovanému E..

Ohľadom obžalovaného Q. Q. sú argumenty uvádzané prokurátorom v odvolaní spočívajúce v tom, že nie je možná súčasná aplikácia tak ustanovenia § 36 písm. n/ Tr.zák., ako aj ustanovenia § 39 Tr.zák. tiež správne. Išlo by o duplicitné pričítanie tej istej okolnosti v prospech obžalovaného. Vynechaním pohľadujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr.zák. u obžalovaného Q. by došlo tiež k vyrovnanému pomeru pohľadujúcich a príťažujúcich okolností u obžalovaného, čo by nemalo vplyv na trestnú sadzbu, v ktorej mu bol ukladaný trest odňatia slobody.

Bolo ale predovšetkým potrebné u obžalovaného Q. zohľadniť najmä to, že mu bol za vinu kladený len jeden trestný čin, tento trestný čin obžalovaný priznal, oľutoval, a urobil aj vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní. Navyše miera jeho účasti na tomto trestnom čine bola účasti vo forme pomoci, kedy v podstate len plnil pokyny obžalovaného E., pričom sám poškodenej nijako fyzicky neublížil. S poukazom na túto nižšiu mieru zavinenia obžalovaného na uvedenom trestnom čine sa potom správne súdu prvého stupňa javila zákonná trestná sadzba trestného činu podľa § 183 ods. 2 Tr.zák. vo výmere 3 roky až 8 rokov ako neprimerane prísna. Správne potom súd prvého stupňa aplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody podľa § 39 ods.2 písm. d/, ods.4 Tr.zák. per analogiam v zhode so stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. 44/2017.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že u oboch obžalovaných ide o osoby v minulosti viackrát súdne trestané pre rôznorodú trestnú činnosť. Ani tieto v minulosti im súdmi uložené tresty nevedli k ich náprave, a neodradili ich od trestnej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že je ich náprava sťažená, a je nevyhnutné na obžalovaných pôsobiť trestami odňatia slobody nepodmienečnými. Najmä za situácia, že ich trestná činnosť graduje, pretože obom je za vinu kladený zločin a obžalovanému E. navyše ešte aj dva prečiny.

Preto rozhodne nebolo možné prisvedčiť argumentom obžalovaného Q. uvedeným v odvolaní, v ktorom žiadal zohľadniť zdravotný stav a skutočnosť, že poškodenej neublížil, k trestnej činnosti sa doznal, a urobil vyhlásenie o vine. Je potrebné uviesť, že keby obžalovaný nevyužil všetky inštitúty, ktorými argumentoval, bol by ho postihol trest oveľa prísnejší.

Odvolací súd považoval takto uložené tresty odňatia slobody obžalovaným vymierané u obž. E. v rámci zákonnej trestnej sadzby a u obž. Q. správne za aplikácie ustanovení o mimoriadnom znížení trestu, za správne a primerané. Tresty zohľadňujú všetky zásady na ukladanie trestov obsiahnuté v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák., ako aj zásady individuálnej a generálnej prevencie. Odrážajú zároveň v plnej miere osoby obžalovaných, ich predchádzajúce životy, či ich podiel na trestnej činnosti. Sú teda plne spôsobilé zabezpečiť ich nápravu a prevýchovu. Vzhľadom k tomu, že tieto tresty nejavili znaky neprimeranosti, ako to vyžaduje Trestný poriadok v ustanovení § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por., nebolo potrebné tieto meniť.

Aj ustanovenia o zaradení obžalovaných do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia súdom prvého stupňa boli správne, keďže obaja obžalovaní neboli doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody.

Pochybenie nezistil krajský súd ani pri ukladaní ochranných liečení obžalovaným, kde súd prvého stupňa v plnom rozsahu vychádzal zo znaleckých posudkov znalkyne z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatria, ktoré vypracovala na V. E. a Q. Q..

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam krajský súd odvolania obžalovaného Q. Q. a prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.